

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 99
јули 2007

Jorgić против Германија - 74613/01

Пресуда 12.7.2007 [Секција V]

Член 7

Член 7-1

Nullum crimen sine lege

Тврдење на апликантот дека дефиницијата на кривичното дело геноцид од страна на домашните судови е несоодветно широка: *нема повреда*

Член 6

Кривична постапка

Член 6-1

Трибунал воспоставен со закон

Тврдење на апликантот дека германските судови немале надлежност да му судат за сериозни кривични дела, вклучувајќи и геноцид, извршени во Босна: *нема повреда*

Факти: Во декември 1995 година апликантот бил уапсен при враќање од Босна во Германија, под сомневање дека меѓу мај и септември 1992 година бил вклучен во вршење геноцид во регионот на Добој. Обвиненијата против него вклучуваа формирање паравоена група која малтретирала и убивала муслимански селани и лично егзекутирање на селани. Тој на крај беше прогласен за виновен, меѓу другото, за геноцид и за убиство и осуден на доживотна затворска казна. Во својата апликација до Судот, тој посебно се пожали дека германските судови погрешно ја презеле надлежноста за да му судат и дека нивното толкување на злосторството геноцид немало основа во германското или во јавното меѓународно право. По првата точка, парничниот суд донесе одлука дека има надлежност да суди во предметот, наспроти фактот дека наводните кривични дела се случиле во Босна, бидејќи постоела легитимна поврзаност со германската армија и со тамошните хуманитарни мисии, како и тоа дека апликантот живеел во Германија повеќе од 20 години

и таму бил уапсен. Парничниот суд не се сметаше за спречен, според јавното меѓународно право, да ги сослуша обвиненијата, особено со оглед дека Меѓународниот кривичен суд за поранешна Југославија (ICTY) се изјаснил дека не сака да го преземе гонењето. Одлуката на парничниот суд беше потврдена по жалба, особено во согласност со начелото на универзална надлежност. Што се однесува до дефинирањето на кривичното дело геноцид, парничниот суд одлучи дека изразот „уништување на група“ што бил употребен во Кривичниот законик на Германија, значи уништување на група како дистинктивна општествена единица, и дека не е потребно нејзино уништување во биолошко-физички смисол. Тој заклучи дека апликантот дејствувал со намера да уништи група муслимани во северна Босна. Уставниот суд одби да ја разгледува апликацијата на апликантот во однос на уставноста, сметајќи дека не постои повреда на начелото дека кривичното право не треба да се применува ретроактивно со оглед дека толкувањето на релевантната одредба било предвидливо и во согласност со толкувањето во јавното меѓународно право.

Право: Член 5 став 1 (а) и член 6 став 1 – Толкувањето на Конвенцијата за геноцид од страна на германските судови и нивното утврдување на надлежноста со цел да му се суди на апликантот за обвиненија за геноцид беа општо потврдени со законските одредби и судската пракса на други многубројни држави-договорни страни во Конвенцијата, и со Статутот и судската пракса на ICTY.

Исто така, член 9 став 1 од Статутот на ICTY го потврди ставот на германските судови за обезбедување истовремена надлежност на ICTY и на националните судови без какво било ограничување на домашните судови на определени држави. Толкувањето на применливите одредби и правила на јавното меѓународно право од страна на германските судови не беше арбитрарно. Според тоа, тие имаа оправдани основи за утврдување на својата надлежност да му судат на апликантот за обвиненијата за геноцид. Следи дека на апликантот му било судено од страна на „трибунал воспоставен со закон“ (член 6 став 1) и дека законски бил притворен по прогласувањето за виновен „од страна на надлежен суд“ (член 5 став 1 (а)).

Заклучок: нема повреда (едногласно).

Член 7 – Иако повеќе органи се залагаа за тесно толкување на кривичното дело геноцид, веќе имаше неколку органи кои го толкуваа пошироко, што им е заедничко со германските судови. Според тоа, апликантот можел основано да предвиди, ако е потребно и со помош на адвокат, дека ризикува да биде обвинет за геноцид и прогласен за виновен за своите дела. Во овој контекст Судот ги имаше предвид и сериозноста и времетраењето на делата за кои апликантот беше прогласен за виновен. Според тоа, толкувањето на кривичното дело геноцид од страна на националните судови основано можеше да се смета за доследно на суштината на тоа кривично дело и основано можеше да биде предвидено од страна на апликантот во материјалното време. Откако беа задоволени тие барања, на германските судови беше да одлучат кое толкување на кривичното дело геноцид според домашното право сакаат да го усвојат.

Заклучок: нема повреда (едногласно).

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.